

- 2) Czy art. 69 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE należy interpretować w ten sposób, że każda zmiana minimalnych wymaganych informacji w prospektach, przewidzianych w załączniku I tabela A, zawsze jest objęta pojęciem „zasadnicze elementy”, określonym w art. 72 tej dyrektywy, co wymaga aktualizacji tych informacji we właściwym czasie?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy należy przyjąć, że informacja dotycząca zmiany składu osobowego członków rady dyrektorów danej spółki zarządzającej, którzy nie są członkami wykonawczymi i którym nie powierzono zarządzania, jest objęta zakresem pojęcia „zasadnicze elementy”, wskazanego w art. 72 dyrektywy 2009/65/WE?
- 4) Czy art. 99a lit. r) dyrektywy 2009/65/WE należy interpretować w ten sposób, że nałożenie sankcji na spółkę zarządzającą – w odniesieniu do każdego z zarządzanych przez nią funduszy inwestycyjnych – jest dopuszczalne jedynie w wypadkach systematycznego nieprzestrzegania obowiązków związanych z udzielanymi inwestorom informacjami, nałożonych zgodnie z krajowymi przepisami mającymi na celu transpozycję art. 68–82 dyrektywy 2009/65/WE?

(¹) Dz.U. 2009, L 302, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy) w dniu 1 października 2020 r. – Vodafone Kabel Deutschland GmbH / Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-484/20)

(2020/C 433/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca apelację: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Strona powodowa i druga strona w postępowaniu apelacyjnym: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 62 ust. 4 dyrektywy 2015/2366 (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji lub praktyce krajowej, która ustanawia system przejściowy, w ramach którego, w przypadku zawartych z konsumentami stosunków zobowiązaniowych o charakterze ciągłym, zgodny z odpowiednim krajowym przepisem transponującym [dyrektywę] zakaz pobierania opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych i za usługi płatnicze ma zastosowanie tylko wtedy, gdy stosunek zobowiązaniowy, z którego wynika ta opłata, powstał po dniu 13 stycznia 2018 r., zakaz ten nie ma natomiast zastosowania wtedy, gdy taki stosunek zobowiązaniowy powstał przed dniem 13 stycznia 2018 r., chociaż przetwarzanie (kolejnych) transakcji płatniczych nie rozpoczęło się przed dniem 13 stycznia 2018 r.?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. 2015, L 337, s. 35).